

Tako si je lomil grof Marino glavo; nesrečni grešnik ni slutil, da mu vsa preudarnost ne bo nič koristila. Preslabo je pogledal gospoda Antona in ni opazil, da je imel na glavi drug, nov klobuk.

Grof Marino je obstal daleč izven mesta ob široki vodi. Vroču mu je bilo in šepetal si je: »Še to zdaj moram napraviti pametno; potem sem uničil vsako sled in nikdar ne bo nihče nič izvedel.«

Voda je šumela, okoli pa je bila temna noč in samota. Grof se je ozrl, stopil k vodi, šel ob obrežju in zagledal privezan ribiški čolnič. Skočil je vanj, odvezal ga in zaveslal od obrežja. Valovi so pljuskali, čolnič pa je drsel v gluho, črno temo.

Ali te nič ni strah, grof Marino?

Iz daljave je bliščalo tisoč lučic iz večnega mesta Rima. Grofu je bilo tesno pri srcu. Zdelo se mu je, da plava nad vodo duh gospoda Antona, da se nagiblje nadenj, kakor da mu hoče vzeti klobuk iz torbe. Zamižal je, odložil vesli, segel v torbo po klobuk, privezal ga s pasom trdo in čvrsto na lovsko puško, dvignil puško s privezanim klobukom nad vodo in — odprl roko.

Puška in nanjo privezani klobuk sta nemo zdrknila v valove; voda je zamolklo požrla in skrila puško in klobuk na svoje dno.

»Končano je«, je izgovoril grof na glas in si oddahnil. S skale nad vodo pa mu je votlo in preteče odgovorilo:

»Amen!«

(Dalje bo sledilo.)

NEVESTO IZROČITI ALI ČREZ DATI.¹

(To je govor, ki si ga je napisal neki besednik v celjski okolici pred 90 leti in ga govoril na ženitovanju. Takrat so pisali nekatere črke še drugače kakor danes. Mesto našega »ž« na primer so pisali »sh« itd. Tako so pisani stari molitveniki, ki jih imate najbrž še doma. Tisto staro pisavo imenujemo »bohoričico«, našo novo pa »gajico«. — Ta-le govor Vas bo gotovo zanimal, ker je veren prepis; že zaradi starega jezika ga boste z zanimanjem brali; pa tudi radi tega, ker imate gotovo tudi pri Vas še slične govore na kmetskih gostijah. — Op. ur.)

Ja, luba poštena kompanija. Veselo smo se pri . . . včerešni dan vkup zbrali od vsih štirih talov tiga sveta kokar nikdaj sveti triji krali, ko so Jezusa jiskali, so tudi šli za toj zvezdoj tak dovgo, de so našli svojga nebeškiga krala v eni revni štalci rojeniga.

Ja, tudi nas je ta jutarna zarja sem perpelala h ti pošteni hiši na to veselje, katero je nam blo od hišniga birta parpravleno, veselo smo tudi vkup sedeli in smo včasi tud zapeli, al vendar bomo mogli se skoraj rezločit, eden družga zapostit, kir se parbližuje k nam taisti cajt ino ura, ta ta mlada nevesta de tvojga ostanka tukaj nič več ni, de se boš mogla ti od tot ločit in vse zapostit in se na tajsti pot podat, po katerim še nikol hodila nisi. Dosihnav so tebe tvoja mati potrebnih navkou podvoči(li), so te tudi vižali ino za tebe skrbeli, zdaj so te pa tvojmjo možu izročili, on bo zdaj za tebe skerbev; tudi jaz tebe zdaj izročim očetu starešnetu po ženinovim tal in . . . po vsih zapovedah

¹ Rokopis je pisan v bohoričici okoli leta 1840. Prinašamo ga v gajici jezikovno neizpremenjenega. Rokopis, ki je iz celjske okolice, mi je izročil Andrej Oset v Mariboru. Dr. F. K.

božjih živeti ino spremite jo skerbno na ta pravi dom v to oblublenu deželo, kokar je spremlav ali pelav angel Rafael mladiga Dobija ino njegovo nevesto Saro na njihov ta pravi dom, perporočim te tudi jes vsmilenimu Jezusu, de bi on tebe vižav vselaj po poti večniga življenja, le njega ti nikdar ne zapusti, či hočeš srečna biti. Dosihmav si bla zmiram nevesta Jezušova, kir si svoj diviški krencel tak varlo nosila, ko si ga včeraj pred altarjam svete Marimagdalene vsim lidik deklíčam in fantičam izročila, pa tudi posihmav svojiga parviga ženina Jezusa nikdar ne zapusti. Le moli vselaj rada, Jezus je tudi nam molitu za tovaršico izroču, kadar se je s tega sveta loču, rekoč: »Čujte in molite, de v skušnjave ne padete!« Darži ti vse tiste navke, katere se vama mašnik pred altarjem naprej brali, de bo vajni stan od Boga požegnan ino srečen.

Zdaj pa jas sklenem mojo slabo govorjenje ino vas vse Bogu parporočim, slovo bojo pa oče starašina iz taboj vzeli. Zdaj jas tebe očetu starešnetu čres dam, dosihmav sim te jas čres jimev, zdaj te pa očetu starešnetu izročim, on bojo tebe spremli iz tvojim ženinam na tvoj ta pravi dom. Amen.

GOSPODARJI SE POSVETUJEJO.

Vprašanje. Za zatiranje sadnih škodljivcev prodaja Kmetijska družba dve, nekatere trvdke pa celo tri sredstva: arborin, dendrin in karbokrimp. Katero sredstvo je boljše in s tem bolj priporočljivo?

Odgovor. Na to vprašanje je zaenkrat precej težko popolnoma točno odgovoriti. Karbokrimp je še precej novo sredstvo in torej še ne popolnoma preizkušeno; bo pa po našem mnenju boljše, kakor arborin in dendrin, četudi poizkušajo tvornice izboljšati kakovost enega in drugega.

V zadnjem času pišejo listi in kmetijske podružnice priporočajo nakup knjižice o grozdnem sukaču, ki je baje eden največjih sovražnikov vinogradov. Kaj pravite k temu? — (F. V. iz K.)

O grozdnem sukaču je pri nas še mnogo premalo znanega. To je izmed živalskih škodljivcev eden najnevarnejših zajedalcev vinske trte, odkar je trtna uš takorekoč premagana. Pri nas zaenkrat še ne nastopa v takih množinah, kakor v Nemčiji in Franciji, odkoder se širi vedno bolj tudi v naše kraje. Grozdni sukač je metulj, ki sam ni škodljiv, toliko bolj pa škodujejo njegove gosenice, ki se izležejo začetkom junija in žro nežne dele cvetov. Pa tudi v notranjost grozdnega peclja se zarijejo. Koncem junija se zabubijo gosenice in približno čez en mesec se razvije metulj. Iz njegovih jajčec se razvijejo gosenice, ki se zajedo v jagode in jih ugonobijo. Te gosenice se koncem septembra zabubijo in prezimijo v lubju trsa ali razpokah kolov. — Zatiranje je težavno, uspešno pa je le takrat, ako se branijo proti temu škodljivcu vsi vinogradniki, ker letijo metulji iz enega vinograda v drugega. Najprimernejše sredstvo proti temu sovražniku vinske trte je uraniazelenilo, ki se, primerno pripravljeno, škropi prvič v drugi polovici maja, drugič pa kakih 10 dni nato. Točen opis tega škodljivca in njegovega zatiranja izveste iz knjižice, ki jo zgoraj sami